

stand, hvad jeg nu i øvrigt ikke tror, — i Mellemtiden ophøre, at Verdensmarkedet oversvømmes af daarlige Fodtøj, saa kunde man jo altid foretage en Ændring i Loven i saa Henseende.

Men uagtet dette Lovforslag sorterer baade under Handelsministeriet og Justitsministeriet, indkommer der dog bevisligt en hel Mængde daarlige Fodtøj her i Landet. Her maa vi altsaa henvende os ogsaa til det tredje Ministerium, der har med denne Lov at gøre, nemlig Finansministeriet, under hvilket Toldopsynet hører. Nu er det selvfølgelig meget vanskeligt for Toldopsynet at undersøge alt det Fodtøj, der kommer ind i Landet, og man maa vel derfor ogsaa være forberedt paa, at der af og til smutter noget ind, som egentlig ikke burde komme herind. Men jeg vil dog henstille, at det tages under Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt, naar Fodtøj af den omhandlede Art fra enkelte Firmaer Gang paa Gang er blevet støppet, saa ikke at lade det komme ind, før det nøje er blevet undersøgt. Af et enkelt Tilfælde kan man jo intet udlede, men det skal, efter hvad der er oplyst for mig, være Tilfældet, at der gentagne Gange fra udenlandske Firmaer er sluppet saadant Fodtøj ind, og der skal ogsaa have foreligget en hel Del Sager om Overtrædelse. Der skal være idømt Bøder, og der har ogsaa været truffet Foranstaltninger til, at Fodtøj af denne Art er blevet reeksporteret, det er efter Ordre blevet genudført. Jeg henstiller derfor, at man gennem Toldopsynet fører en saa vidt mulig god Kontrol med, at ikke trods Loven Fodtøj af den her omhandlede Art slipper ind her i Landet. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Brandes: Jeg skal ikke genoptage den Forhandling, der førtes, da Loven, som her foreslaas forlænget, som Forslag var til første Behandling her i dette høje Ting. Jeg anser dette for ønskeligt. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at Loven nu har virket, som man ønskede det. Det var en Lov under urigtigt Varemærke, kan man vel sige. Det var en ren Beskyttelseslov, som man udgav for at være en Beskyttelseslov for de daarlige stillede Medborgere, der maatte købe billigt Fodtøj. Man vilde forhindre Salg af saadant billigt Fodtøj her i Landet. Man valgte dertil den Form, som er brugt i den Lov, der her foreslaas forlænget, og det er jo højest sandsynligt, at dette har virket, saaledes som man ønskede det, at det billige Fodtøj som Følge af

denne Lov ikke kan komme ind her i Landet. Efter at denne Lov er blevet vedtaget og forlænget, fik vi i August i Aar den 4. August, Loven om Indførsel af Skotøj og Cigarer, og ved Hjælp af denne Lov er det muligt ogsaa at forhindre Indførsel af det bedre Fodtøj her til Landet. Det kan altsaa siges, at ved Hjælp af disse to Love tilsammen — og det kunde vel indrettes saaledes, at man helt kunde undvære den her foreliggende Lov — er der ingen Grænse for, hvad Slags Fodtøj man kan forbyde Indførselen af. Ved Hjælp af disse to Love kan man til Beskyttelse af dansk Haandværk og Industri forhindre, at Fodtøj indføres her i Landet i det Omfang, som man ønsker, og dette vil naturligvis fra Fabrikanternes Side være ønsket i saa stor og saa vid Udstrækning som muligt. Det er dette, Loven giver Bemyndigelse til, og jeg synes, det vilde være naturligt, om man sagde det rent ud og ikke forsøgte at gøre Loven til en Beskyttelseslov, som kun gaar ud paa at forhindre, at de daarlige stillede køber daarlige Varer, thi hvis dette skulde være Hensigten, saa begriber jeg ikke, hvorfor man standser ved Fodtøjet, og hvorfor man da ikke stiger højere op. Hvorfor forhindrer man saa ikke ogsaa, at der indføres daarlige Klædevarer her til Landet? Thi der er jo ikke fjerneste Tvivl om, at der indføres i Massevis af den Slags. Og hvorfor forhindrer man saa ikke, at der bliver indført daarlige Hatte, som ikke er vellaede, men er tilberedt af daarligt Stof? Man kunde paa denne Maade tage hele Personen lige fra Skotøjet og videre op efter, og det kunde der være en vis Rimelighed i. Hvis man vilde beskytte Folk mod de daarlige Varer, som sikkert er billigere end de bedste Varer, saa vilde der intet være i Vejen for, at man kunde give en almindelig Beskyttelseslov for dette, og hvis Regeringen efterhaanden nærmer sig til den rene Protektionisme, er der jo intet til Hinder for, at man kan faa saadanne Beskyttelseslove forelagt. Det er, som sagt, dette, Loven gaar ud paa. Jeg synes ganske vist, at det høje Landsting kun bør gaa med til en Lovgivning ud fra et virkelig reelt Grundlag, og ikke skal forsøge at beskytte dette med saadanne Ord, som er meget smukke at anvende, om Beskyttelse af de fattige mod daarlige Varer, men som i Virkeligheden ikke passer i dette Tilfælde, og som ikke er Lovens Hensigt. I det høje Landsting og i Folketinget.

Derfor kan jeg ikke anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse. Det gælder en Forlængelse af den gældende Lov, som herefter